Համազգային Հայ Կրթական Եւ Մշակութային Միութիւն

Forum 2014

Welcome to Armenia, "spyourkahayer'' from around the world!

The choice you made to visit motherland, might probably lead to the best memories of your life. While in Armenia, there are a few things I would like you to know.

I. BE ACTIVE.
II. SOCIALISE!
III. EXPLORE.

Armenia might not be as developed as your country, but it sure does have its beauty, history and culture. I thought that the lectures were going to be boring. Nevertheless, they were intriguing, so be attentive! My favorite part of the forum was building friendships with Armenians from all over the world. I made friends from Dubai,Canada,France,Syria,U.S.A,Turkey, England and of course Lebanon. The moments I shared with them are imprinted into my heart. I wish you guys a great time. Enjoy!

Dicko Chilingirian,
Forum 2013, Cyprus

« Օտարափերում բախտ եմ որոնում … »

2013 թ-ի ամառը, մի քանի տասնեակ հայ երիտասարդներ, աշխարհի չորս կողմերէն, հանդիպեցան Հայաստան։
Մենք խենթենալիք օրեր անցուցինք հոն, անմոռանալի վայրկեաններ, դրախտի պէս վայրի մը՝ մեր հայրենիքին մէջ։
Եւ վերջ ի վերջոյ, բոլորս վերադարձանք մեր համապատասխան երկիրները։
Փաստերը պարզ են. այս կամ այն պատճառներով, Հայաստանը ձգելը եւ երթալը վերածուեր է ազգային մարզանքի։
Մեր երկիրը դարձեր է ծեր մարդոց համար գերեզման, սփիւռքահայութեան համար հանգիստի վայր, իսկ հայաստանցիներուն համար՝ցնորք։
Եւ կարծես թէ այս խնդիրը այդքան ալ էական չէ,որովհետեւ մենք՝ հայերս, իւրայատուկ փայլուն ձեւով սորված ենք հաստատուիլ օտարութեան մէջ երբ որ մեր մօտ խնդիր կայ։Կարծես թէամէնէն դիւրին լուծումն է փախչիլը։
Այդ օտարութեան մէջ կը փայլինք՝ունինք դպրոցներ, շատ ու շատ մշակութային կեդրոններ եւ Հայ Դատի գրասենեակներ։
Մեր հայրենասիրութիւնը անսահման է հայրենիքէն դուրս, ուր եռանդով կը յիշենք Հայաստանը։ Մեզի համար բնական կ'երեւի օտարութեան մէջէն քննադատել Հայաստանի հազարաւոր խնդիրները։ Կարծես թէ չենք հասկցած որ ամէնէն լուրջ խնդիրն այն է, որ մենք Հայաստանէն դուրս ենք, իր խնդիրներն ալ մեզմէ շատ հեռու են։

Մինչեւ ե՞րբ։
“Կարծես թէ այսպիսին եղել է եւ պէտք է լինէր անպայման։
Կարծես որ հայրենիք ըսուածը երազ է, չնչին հատուած տարածութեա՞ն …”

Անահիտ Յակոբեան,
Ֆորում 2013 , ֆրանսա

Անվերադարձ այցելութիւն

Տարբե՛ր է...........
Հայրենիքի հողը տարբե՛ր է...........
Այդ զգացումը , այդ հաճոյքը, զոր իւրաքանչիւր անձ կը ստանայ հայրենիքի ջուրը խմելով , պտուղը ուտելով եւ օդը շնչելով՝ շա՛տ տարբեր է :
Համազգայինի ֆորումը լաւագոյն առիթներէն մէկը կը հանդիսանայ սփիւռքահայուն պարգեւելու, թէկուզ ժամանակաւոր, այդ մեծ հաճոյքը:

Կ'ուզեմ գրել ֆորումի ամենավատ կէտին մասին , որովհետեւ գրութիւնս շատ կ'երկարի եթէ գրեմ ուրախ պահերուն մասին:
Ամենավատ բանը այդ է, որ ֆորումը ունի վերջ եւ պէտք է ըսել ցտեսութիւն:
Ինչքա՜ն դժուար էր հրաժեշտի պահը........
Ինչքա՜ն դժուար էր ճամբել ընկերներ, որոնց հետ քսան օրեր շարունակ Հայաստանի եւ Արցախի գիրկին մէջ վայելեցինք անմոռանալի ժամեր: Հրաժեշտի պահին, զիս միակ մխիթարողը ֆորումաններուն վերադարձի յոյսն էր:
Հիմա,ամէն անգամ երբ կը հանդիպիմ Հայաստան կրկին այցելող ֆորումականի մը , իրար հակասող երկու զգացումներ կ'ապրիմ: Շատ կ'ուրախանամ, բայց նոյն չափով ալ կը յուզուիմ որովհետեւ կը գիտակցիմ, որ կրկին պէտք է ըսեմ ցտեսութիւն: Այս անգամ, զիս միակ մխիթարողը, ֆորումականներուն Հայաստան անվերադարձ այցելութեան յոյսն է:

Մարինա Կարապետեան,
Ֆորում 2013, Սուրիա

«ՌՈՒՂԵՂՍ ՊԱՅԹԵՑԱՒ»

ԱԼԵՔՍԱՆԴՐ ՍԱՐՈՒԽԱՆ

* * *

My experiences during the 2013 Hamazkayin Educational and Cultural Forum were unforgettable to say the least. I felt fortunate enough to have had the opportunity to travel to Armenia for a second time. However, this feeling was excelled during the forum when I got to meet and build friendships with unique Armenian youths from around the world, and share the experience of learning more about our motherland with them. It was not about the sightseeing of tourist locations; it was not about exploring Yerevan by night. These were all secondary. It was about how we, as young Armenians from around the world, can drive a culture of preservation and instill the duty to preserve our cultural values in Armenian youths around the world by understanding Armenia's past and present history and traditions. I came away from the experience filled with a sense of pride that I belong to such a unique culture with a history like no other, and filled with a sense of duty to do all I can to help other Armenians, especially in Australia, to feel the same.

To the future participants of the forum, you will not regret it! Feel privileged to have this opportunity given to you. You will return home changed in many ways. Learn all you can! Build great friendships! And realize how precious time with those people is! Take advantage of each day because time passes very quickly. I hope you all return home wiser and with the same sense of duty towards our motherland that I felt when I got home. Enjoy every minute...

Danna Manoukian
Forum 2013, Australia

Հանելուկ

Այն ի՞նչ է՝, որ մերթ
Այնքան քնքուշ է,
Մերթ ալ՝ չար ու խիստ,
Ինչպէս՝ օձի քիստ,
Ու խայթող փուշ է:

Լեզու

Անեկդոտ

Ուսուցչուհին կը հարցնէ աշակերտին.
- «Ես գեղեցիկ եմ». ո՞ր ժամանակն է:
- Անցեալ, տիկին Անթառամ:

* * *

Հայաստան՝ անուն մը, զոր լսելէ կամ ըսելէ ետք հրճուանք մը, ուրախութիւն մը կը տիրէ մեր վրայ, բայց միաժամանակ բազմաթիւ մտահոգութիւններ կ՛ամպեն մեր միտքը:

Նախ պիտի խօսիմ ֆորումի մասին եւ ապա ուղղակի ձեւով պիտի խորանամ տպաւորութիւններուս մասին: ֆորումը հիանալի առիթ մըն է Հայաստանը մօտէն ճանչնալու համար, չնայած որ իր միջոցաւ լիարժէք գաղափար չենք կրնար կազմել երկրին մասին, սակայն բաւարար է ընդհանուր պատկեր մը կազմելու համար: Ֆորումը այդ առիթը ընձայեց ինծի որ այցելեմ երկրին զանազան կողմերը, դիտարժան, արժէքաւոր, խորհրդաւոր վայրերը: Ինչպէս նաեւ տեսայ տասնեակի մը չափ հնադարեան վանքեր, որոնք ցոյց կու տան մեր նախնիներուն աշխատասիրութիւնն ու ճարտարագիտական լայնածաւալ փորձն ու տաղանդը: Սարդարապատ, Եռաբլուր, Ծիծեռնակաբերդ...հոն, ուր յարգանքի բաժինը մատուցեցի մեր հերոսներուն ու նահատակներուն եւ զինուեցայ հպարտութեամբ ու քաջութեամբ:

Ֆորումի միջոցաւ ես կապ հաստատեցի ոչ միայն երկրիս հետ, այլ նաեւ՝ տեղացի երիտասարդներուն հետ: Հիանալի առաւելութիւն մը կը համարեմ այդ մէկը, որովհետեւ կարեւոր ազդակ մը կը հանդիսանայ հայրենիքի հետ կապ ամրապնդելու ուղղութեամբ: Նոյն ձեւի կապեր հաստատեցի նաեւ սփիւռքահայ այլ երիտասարդներու հետ: Թերեւս ոչ այնքան կարեւոր ինչքան է վերոյիշեալ կապը, սակայն այս կապերն ալ իրենց կարեւորութիւնը ունին: Ֆորումը հիանալի գործ կը կատարէ հայրենաճանաչման, հայեցի դաստիարակութեան եւ մասնակիցերուն մօտ. կարեւոր է նաեւ ըսել, թէ ֆորումը առիթը կու տայ իր մասնակիցներուն որ ազատօրէն վայելեն իրենց հայրենիքը: Այս մէկը իր կարեւոր դերը կը խաղայ երիտասարդին եւ իր հայրենիքին կապը հզօրացնելու:

Մեր հայրենիքը կը գտնուի վերականգնումի փուլին մէջ եւ քիչ թէ շատ ան մանր քայլերով կ'ուղղուի դէպի բարգաւաճում: Հակառակ իր զանազան հարցերուն, ան սրընթաց բարգաւաճում

կ'արձանագրէ օրէ օր: Մենք ալ՝ իբր երիտասարդներ ու ֆորումականներ, մեր ներդրումները պիտի ունենանք այս գործին մէջ: Այս մէկը կենսական է մեր հայրենիքին համար: Պէտք չէ սահմանուինք Հայաստան այցելելով եւ կամ հոն գումարներ ծախսելով: Ճիշդ է թէ այդ ալ օգտակար է Հայաստանի տնտեսութիւնը զարգացնելու համար, սակայն աւելին կրնանք ու ստիպուած ենք ընել:

Խօսի՛նք հայերէն՝ մաքուր հայերէն: Խօսի՛նք վարժօրէն: Գրե՛նք, երգե՛նք հայերէն: Պահպանե՛նք մեր մշակոյթն ու լեզուն: Փրկե՛նք հայերէն երգը այսօրուան պղծողներու ձեռքերէն: Մեծն հայոց մարգարէ Գարեգին Նժդեհի խօսքերը յիշե՛նք «լեզուի մահը արագացնում է ժողովուրդի մը մահը»: Ձեզի կը ձգեմ հասկնալը, թէ ինչքա՛ն նպաստած կ՛ըլլանք մեր հայրենիքին՝ խօսելով հայերէն: Այս խօսքերս ընդունեցէ՛ք որպէս խրատ, փափաք կամ հրճուանք հայրենակիցէ մը: Արդէն ժամանակն է վերջ տալու մեր հարցերէն մէկուն՝ լեզուի կործանման:

Սարօ Պապիկեան,
Ֆորում 2013, Սուրիա

Համազգային Հայ Կրթական Եւ Մշակութային Միութիւն

Forum 2014

ֆորումը ահաւասիկ կը տօնէ իր գոյութեան քսանամեակը:

Քանի մը տող մեր նախկին ֆորումականներէն ...

“Ten years ago I participated to the forum held in Lebanon and Armenia. It was not my first time visiting those countries, but doing it with Hamazkayin was my best visit. It allowed me to meet many Armenians from all around the world with many of whom I kept contact and with some I became friends. Looking back, I can only say this "if you want to visit Armenia for the first time and have a blast, your best bet is the Hamazkayin forum". There is a sightseeing, a short educational / cultural event and a crazy party every single day, with a bunch of people just like you! It's up to you to make the most out of it.”

VarantYapoudjian,
Forum 2003, Lebanon

“Forum is a once in a lifetime experience in your homeland, where you will meet young Armenians your age from around the world, many that will remain friends for a lifetime.”

Ayk Dikijian,
Forum2002, USA West Coast.

"Hamazkayin does an incredible job to incorporate culture, education and social interaction into what will be an unforgettable and amazing experience that stays with you for the rest of your life!"

Liza Sambolian Dikijian,
Forum 2002, Lebanon

“Experiencing Armenia was a blessing. I am thankful for Hamazkayin Forum for setting up a great adventure and learning experience. I am even more appreciative of the lasting friendships that were formed. We nearly all keep in touch, years later, whether through Facebook or in person, even though we all come from different places around the world. It is truly something out of a William Saroyan poem when you are able to reconnect with an old Forum friend years later.”

Shahan Goenjian,
Forum 2011, Los Angeles

Բարի վայելում ձեր բոլորին:

***

Անցած երկու շաբաթներուն ընթացքին, առիթը ունեցայ հաղորդակցելու սփիւռքի զանազան հայ գաղութներէն ժամանած երիտասարդներու հետ: Այս իւրայատուկ անձնաւորութիւններուն հետ շփուելով զգացի մտածելակերպի որոշ տարբերութիւններ, որոնք կը ծագին իւրաքանչիւր մասնակցողի ապրած վայրին քաղաքական եւ ընկերային իրավիճակներէն: Բոլորս ալ հասուն եւ կրթուած երիտասարդներ ենք, բայց հայու ճակատագրի բերմամբ ցրուած ենք աշխարհի չորս կողմը: Ճիշդ է որ աշխարհը դարձած է համաշխարհային գիւղ մը, եւ ամէն երկիր ունի իր առաւելութիւնները, սակայն միացեալ հայրենիք ունենալու միակ հանգրուանը հայրենի հողի վրայ մէկտեղուելու իրականութիւնն է: Այս ուղղութեամբ Համազգայինի Ֆորումը ինծի հասցուց այն գաղափարին, որ պէտք է օգտուիլ աշխարհի զանազան երկիրներու առաւելութիւններէն, եւ տարբեր մտածելակերպերու համագործակցութեան միակ պտղաբերման վայրը՝ հայրենիքն է: Այս նոյն հոգեւոր կրակը զգացի բոլոր նոր ընկեր-ընկերուհիներուս մէջ:

***

Սուրբ Տիրամայր ճամբարի որբերուն հետ ժամանակ անցընելը յուզիչ էր ինծի համար, բայց ոչ ողբալի: Հայ մանուկներուն աչքերուն մէջ տեսայ կրակ, յառաջանալու ցանկութիւն եւ հայ ըլլալու պատիւը: Դէմս տեսայ մեր հայրենիքին գալիք սերունդները՝ ապագայ տէրերը, եւ ստացայ հոգեկան հանգստութիւն, քանի որ ինծի տրուեցաւ իրականութիւնը, որ հայրենիքը օր մը կը հասնի այնտեղ, ուր ոչ մէկ երեխայ կը մնայ որբացած կամ լքուած: Հայաստանը կը դառնայ ամբողջ աշխարհի հայութեան համար ապրելու ամէնէն ցանկալի տեղը՝ մեր իսկական հոգեւոր հայրենիքը:

Արէն Մնացականեան

Թորոնթօ, փորում 2014

Հայրենի Երկիր...

Հայաստան... Անուն մը, որ միայն երազային աշխարհիս մէջ գոյութիւն ունէր: Անուն մը, զոր յաճախ կը լսէի, կը կարդայի, կը դիտէի իր մասին նկարներ եւ տեսերիզներ , սակայն աչքերովս չէի տեսած:

Ահա առաջին անգամն է որ Հայաստան կը գտնուիմ, Համազգայինի ուսանողական 20-րդ հաւաքին: Մեր այցելած վայրերը, դասախօսութիւնները, խմբային աշխատանքները, գիշերային կեանքը, ամէն մէկը իր համապատասխան տեղը ունեցաւ:

Ընդհանրապէս երբ մէկը կը ճամբորդէ կարճ ժամանակի մը համար, օտար կը զգայ այդ երկրի մէջ որպէս զբօսաշրջիկ: Այդպէս ալ եղած էր հետս երբ Կիպրոս ճամբորդած էի:

Սակայն այս անգամ, Հայաստանի մէջ, նոյնը չէ պարագան: Այստեղ զբօսաշրջիկ մը չեմ: Հարազատ են զգացումներս: Կարծես թէ տարիներէ ի վեր հոս կը բնակիմ: Իմ լեզուս կը խօսին: Ամէն տեղ հայերէն գրուած է: Ամէն տեղ որ կ՛այցելեմ, գրեթէ լսած եմ կամ կարդացած եմ անոր մասին: Տարբեր է...

Երազներէս մէկն էր տեսնել Գառնի տաճարը, տեսայ:

Երազներէս մէկն էր տեսնել Վարդավառը Հայաստանի մէջ, տեսայ:

Հայաստանի տաք եւ պաղ օդը՝ տեսայ: Անձրեւն ալ տեսայ:

Ապահով երկիր է: Նոյնիսկ գիշերը հանգիստ կը պտըտիս: Գեղեցիկ էր Երեւանը Գասգատի վերէն երէկ գիշեր:

Արդէն մի քանի օր մնաց Ֆորումին: Ինչպէ՛ս անցան օրերը չեմ գիտեր, բայց գիտեմ որ, Պէյրութը տակաւին չկարօտցայ: Հոս ուրախ եմ:

Ինչպէս այսօր Վանայ Ջայնէն ըսի, Համազգայինի Ֆորումը լաւագոյն ծրագիրն է երիտասարդներուն, որոնք կ՛ուզեն այցելել Հայաստան եւ Արցախ:

Արմէն Պազգալեան,
Լիբանան, Ֆորում 2014

***

Touching down on the tarmac, with a view of homes spotting the fields and the city in the distance, I was incredibly excited to be coming "home" for the first time in 24 years. This year was the first chance I had the opportunity to come visit Armenia and will be for a while because I am starting Law school 3 days after I land back in The States. Growing up going to Rose and Alex Pilibos from Kindergarten through 8th grade, I learned about my "Hayrenik" on the daily and dreamed about going since I was a little kid. My dream is now a reality and I'm writing from the fourth floor of the guest house in the center of Yerevan.

I arrived about a week before the Forum started, to get more acquainted with my surroundings, visited family and experienced the nightlife that the city had to offer. One night, my family took me to Hrazdan River to have a picnic. It was something they said that not many tourists visit. I was excited to see something out of the usual.

As we are now a week or so into the trip, one of my most memorable experiences has been being in Yerevan for the Vartavar Celebration, a celebration from pagan times commemorating the goddess Astghik, as they offered her roses. Today, this celebration comes about by throwing water at each other.

On this day, unlike all the others, I woke up super early in order to get ready for the festivities. In preparation for Vartavar I got empty water bottles, buckets and water guns to get everyone soaking wet.

I am hoping that the following week will be as amazing as it has been so far, by creating the relationships, visiting all the beautiful sites, and having lasting memories.

Nareg Garo Aghjayan,

USA, Forum 2014

Բարև…

Ուզում եմ նշել այն կարեւորութեան մասին, որ ունի հայրենիքը իւրաքանչիւր մարդու համար: Այն որ այսօր մենք ունենք ազատ և անկախ Հայաստան դա արդէն վկայում է, որ մենք՝ հայերս, անկախ բազում տառապանքների, արդէն իսկ ունենք մեծ պարգեւ:

Ինձ համար պարգեւ է նաև այն, որ ծնուել ու ապրում եմ Հայաստանում. Ամէն օր արթնանալով ու բացելով աչքերդ զգում ես հայրենի երկիր ջերմացնող Արեւի լոյսը, շնչում օդը ու ամենակարեւորը՝ զգում ես հայրենի հողիդ շունչը: Այսպիսով վայելելով այն բոլոր բարիքները, որ տալիս է քեզ մայր հայրենիքդ, հասկանում ես, որ դու ես նրա տէրը, վաղուան օրուան յոյսը: Ուստի մենք պէտք է կերտենք մեր Հայաստանի ապագան: Իսկ դրա համար անհրաժեշտ է, որ հայութիւնը մէկ միասնական բռունցք դառնայ ու պայքարի՝ Ազատ, Անկախ ու Միացեալ Հայաստանի ստեղծման համար….Իսկ դրա ստեղծման ճանապարհի առաջին քայլերից մէկը պէտք է անեն իմ ընկերները, որոնք ապրում են տարբեր երկրներում: Ցանկութիւնս մէկն է, որ բոլորդ էլ մի օր ասէք՝ «Հայաստա՛ն, ես գալիս եմ քեզ մօտ»:

Աննա Մարգարեան,
Հայաստան, Ֆորում 2014

Ողնի

Հանելուկ

Ոտքեր ունիմ՝ մարդ չեմ,
Խոտ կ՛ուտեմ՝ կով չեմ,
Ձու կ՛ածեմ՝ հաւ չեմ
Կը կծկուիմ՝ կծիկ չեմ:

Participating in the 2014 Hamazkayin Forum has truly been a life-changing experience. Not only have I had the opportunity to visit my homeland once again, but have also had the privilege of meeting and establishing new friendships with young Armenians from around the world. By enjoying day-to-day activities with this group, it has opened my eyes to the happenings of the real world as well as changed my perception of Armenia and the importance of the Diaspora.

I would like to thank Hamazkayin for organizing such an amazing program, which is both educational and social.

Nicole Minassian,
Australia, Forum 2014

«ՄԱՐԴՈՒՆ ԽԵԼՔԻՆ ՓՉԵՑ»

ԱԼԵՔՍԱՆԴՐ ՍԱՐՈՒԽԱՆ

Ի՞նչ է Համազգայինի Ֆորումը

Այո, բոլորս իբրեւ հայ ժողովուրդի զաւակներ պէտք է այցելենք մեր հայրենիքը՝ Հայաստանը, եւ աւելի մօտէն ծանօթացանք մեր պատմութեան, մեր մշակոյթին եւ մեր կենցաղին: Սակայն, պէտք չէ այս այցելութեամբ բաւարարուիլ: Չի բաւեր գիտնալը կամ իմանալը, այլ պէտք է աշխատիլ եւ գործել: Այո, գործել, իբրեւ հայ երիտասարդներ մեր միջավայրէն ներս, պայքարելու համար մասնաւորապէս ձուլման դէմ եւ յատկապէս Սփիւռքի մէջ:

Համազգայինի Ուսանողական Հաւաքը ստեղծուեցաւ քսան տարիներ առաջ: Ան համախմբեց բոլոր հայ ուսանողները աշխարհի չորս կողմերէն, ոչ միայն սովորական վայրի մը մէջ, այլ՝ հայրենիքին մէջ: Այս համախմբումը չեղաւ տափակ ու ձանձրացուցիչ, ընդհակառակը, ան ուսանողներուն մտքին մէջ անմոռանալի յուշեր ձգեց, միշտ շեշտելով հայ ինքնութեան վրայ:

Կարելի է էջեր լեցնել պատմելու համար փորձառութեանս մասին, ցոյց տալու համար ֆորումի լաւ կէտերը եւ համոզելու համար ամէն մէկ հայ ուսանողի, ուր որ ալ ըլլայ, որ առիթը չփախցնէ եւ անպայման մասնակցի ֆորումին: Սակայն չերկարելու համար, միայն կրնամ ըսել՝ «Նախ փորձէ՛, ապրի՛ր փորձառութիւնը եւ ետքը դատէ՛»:

Եւ վերջապէս, կարելի է ըսել, որ Համազգայինի Ֆորումին երթը տակաւին շատ հեռու է հասնելու համար իր աւարտին...

Սէրուժ Հանտեան
Լիբանան, Ֆորում 2014

Համազգային Հայ Կրթական Եւ Մշակութային Միութիւն

Forum 2014

Համազգայինի Ուսանողական Հաւաք

Համախմբումն է,
Արդէն աւանդութիւն դարձած,
Մայր Հայաստանի մէջ,
Աշխարհի չորս կողմերէն
Զուտ հայ երիտասարդներու,
Գտնելու կամ ստեղծելու համար այդ կապը
Ամբողջ տարածուած հայ ժողովուրդին միջեւ
Յուսալով նոյն ատեն անցընել ուրախ ժամեր,
Ինչպէս նաեւ այցելել պատմական վայրեր,
Նոյնպէս տեսնել մշակութային կեդրոններ
Իմանալով միշտ հայ ինքնութեան մասին:

Ու առաջին օրէն իսկ
Մնդիկի արագութեամբ
Ամբողջ Ֆորումը
Նոր ընտանիք մը կազմեց
Ուր անդամները եղան պատասխանատու կամ ֆորումական
Ղարաբաղէն
Ամբողջ սփիւռքէն եւ Հայաստանէն,
Կենդանի մթնոլորտը միշտ վառ պահելով
Ամրապնդելով ընկերային կապերը
Նոյնպէս անմոռանալի յուշերը:

Հայաստանի մէջ իրարու ծանօթացանք
Արդէն մօտ օրէն կ'ըսենք ցտեսութիւն
ոՒստի կը մաղթեմ, ինչպէս
Ամէն մէկ ֆորումական, որ գնահատենք
Քան թէ քննադատենք մեր հայ ինքնութիւն:

Սէրուժ Հանտեան
Լիբանան, Ֆորում 2014

***

Անունս Տարօն Հալաճեան է: Ես ծնած եմ Թորոնթօ, Գանատա: Ծնողքս Լիբանանէն են, հաստատուած են Գանատա Լիբանանի քաղաքացիական պատերազմի ատենը: Իբր սփիւռքահայ, ես կը զգամ կապուած իմ Հայրենիքիս հետ ու իմ կեանքս կը փորձեմ ապրիլ մեր ազգի լեզուով, մշակոյթով եւ աւանդութիւններով: Այո, ճիշդ է որ օտարութեան մէջ ծնած եմ, սակայն միշտ ուժեղ զգացումներ ունեցեր եմ Հայրենիքիս հանդէպ ու ինքզինքս հայ կը նկատեմ : Վերջին հինգ տարուան ընթացքին, ժամանած եմ Հայաստան չորս անգամ: Մարդիկ յաճախ ինծի կը հարցնեն թէ ինչո՞ւ Հայաստան այսքան կ'երթամ: Պատասխանս այն է, որ կը փափաքիմ իմ երկրիս մէջ գտնուիլ, օտարութէնէն հեռանալ ու շաղուիլ շրջակայքի մը մէջ, ուր իմ սորված առաջին լեզուս առօրեայ պայմաններով կրնամ գործածել: Ես ամէնօրեայ Հայկական վարժարան չեմ յաճախած: Ինքնուրոյն ջանքերով ես ինծի հայերէն կարդալ սորվեցուցած եմ: 11 տարեկանէս ի վեր կը ծառայեմ Սուրբ Աստուածածին եկեցւոյ, անդամ եմ Հ.Յ.Դ. Գանատայի Երիտասարդական Միութեան, Հ.Մ.Ը.Մ.-ի եւ Համազգայինի գրական յանձնախումբին: Ես կը հաւատամ որ գաղութին մէջ գործօն անդամ ըլլալը կարեւոր ազդակ մըն է իւրաքանչիւր հայու համար, որպէսզի զարգանայ անոր ազգային ու մշակութային գիտակցութիւնը եւ փոխանցէ այդ գիտելիքները գալիք սերունդներուն: Ինչպէս Գարեգին Նժդեհը կը նշէր «Եթէ ուզում ես գուշակել, տեսնել մի ժողովուրդի ապագան, նայիր նրա երիտասարդութեան:»

Առաջին անգամ որ ես Հայաստան եկայ, շաբաթօրեայ վարժարան աւարտելէս ետք էր, 2010 թուականին: Այն անգամ իսկապէս որ երազներու իրականացում մըն էր: Այն բոլոր վայրերը, որոնմ պատմութիւն էին մինչեւ այն ատեն, վերջապէս իրականացան աչքերուս առջեւ: Անմիջապէս սիրահարուեցայ երկրիս հետ ու ներշնչուեցայ անոր բնութեամբ, պատմութեամբ ու ոգիով: Երրորդ անգամ եկայ Հայաստան ծնողքիս հետ, իսկ 2013-ին մասնակցեցայ համա-Հ.Մ.Ը.Մ խաղերուն: Այժմ կը գտնուիմ Հայաստան չորրորդ անգամ ըլլալով, ընկերանալու երիտասարդներու հետ, որոնք ինծի նման օտար երկիրներ ծնած, հայրենի կարօտով ժամանած են Հայաստան, որպէսզի ստանան հոգու ազգային սնունդը: Հազիւ իրարու հետ ծանօթացանք, արդէն կը զգայինք որ իրար շատոնց կը ճանչնայինք: Հայերու միջեւ այս յատուկ կապակցութիւնը իւրայատուկ է : Ժամանակը շատ շուտ կ'անցնի մեր պտոյտներուն ընթացքին: Իրարու հետ կը պարենք, կ'երգենք ու կը խնդանք անընդհատ: Ուրախ եմ առիթը ունենալու ինծի պէս հայասէր երիտասարդներու հետ ծանօթանալու զանազան տարբեր երկիրներէ ու իրարու հետ բաժնելու մեր ապրած երկիրներու յատուկ տպաւորութիւնները: Ֆորումը իբր սիւն կը գործէ միացնելով

ձուլուած մեր ազգակիցները ու վերահաստատելով իրենց բուն արմատները: Ինծի համար մեծ հաճոյք եղած է հաղորդակցիլ հայերէնով ամէն օր այս կարճ ժամանակաընթացքին: Մեր ֆորումը տակաւին չբոլորած կը զգամ, որ բոլորին շատ պիտի կարօտնամ: Կը թելադրեմ այն բոլոր երիտասարդներուն, որոնք փափաքը ունին իրենց Հայրենիքին մօտիկ ձեւով ծանօթանալու, մասնակցին Համազգայինի ֆորումին:

Տարօն Հալաճեան
Թորոնթօ, ֆորում 2014

***

As on the 11th day day of our Hamazkayin Forum, we went to visit Mt Arakatz. It has always been my dream to visit our holy mountains from a very young age attending Armenian school and learning about our history.

Pulling up to the mountain, after going up the rocky and uneven paved roads was to say the least breathtaking and brought tears to my eyes. It was something majestic, out of a fairytale, something only I have dreamed of seeing, but also nothing in comparison to what it one day will feel like to see and have Mt. Ararat inside Armenia's boarders once again.

Coming up the mountain on the bumpy roads, we were getting hungry and just wanted to get out of the bus. But once we steeped foot onto the slopes of Mt. Arakatz, our hunger and dizziness frm the ride went away. We walked onto the green fields and sat down for a great experience with the other forumagans. After lunch, we walked up to a nearby rocky hill which had a metal cross places at the zeinith. From that viewpoint we could see the lake below on one side and the mountain on the other.

Coming together with the other participants from 11 different countries was the best decision I have made for a summer trip. It has been the best experience that I have had. Since the introduction day, it has been like we have known each other for all our lives, and hope to keep that flame buring strong for the rest of our lives, even if we have different lives to live.

Nareg Garo Aghjayan,

USA, Forum 2014

Ի՞նչ է հայրենիքը: Ի՞նչ զգացումներ պիտի ունենամ երբ Երեւանի օդակայանը դիմաւորէ զիս: Այս խառն զգացումներով եւ հարցումներով հասայ հայրենիք: Շփոթած էի, որովհետեւ տարիներու երազս կ՛իրականանար: Առաջին ճամբորդութիւնս առաւել արժէք կը ստանար հայրենիք այցելութեամբս: Երբ օդանաւը հասաւ Զուարթնոց օդակայան, արցունքներս հոսեցան: Որպէս սփիւռքի մէջ մեծցած պատանի, Հայաստանը երազ մըն է ինծի համար: Կը շրջիս հանգիստ, երբ շուրջդ հայ են եւ կը խօսին հայերէն: Հայաստանը բոլորիս տունն է:

Նարօտ Խտրլարեան,

Լիբանան, Ֆորում 2014

«Այցելա՞ծ ես Հայաստան»: Այս հարցումը յաճախ ինծի կը հարցնեն ու ամէն անգամ ամչնալով կը պատասխանեմ « այո՛, սակայն շատ լաւ չեմ յիշեր»...

Այս ամառ, Համազգայինի Ֆորումի հաւաքը եղաւ ոչ միայն գեղեցիկ առիթ մը, որպէսզի այցելեմ ու ճանչնամ հայրենիքս իր ամբողջ գեղեցկութեամբ, այլ նաեւ առիթ մը եղաւ ճանչնալու աշխարհի 11 տարբեր երկիրներէն եկած հայ երիտասարդներ: Եղաւ արդէն 9 օր մեր ֆորումի յայտագրին եւ արդէն կը զգամ նոր ազգ մը ծագած է մէջս: Հիմա որ ժամանակս կ՛անցնեմ զանազան հայ երիտասարդներու հետ, ծանօթացայ տարբեր բնաւորութիւն ունեցող անհատներու: Արդէն իսկ կը մտածեմ ինչպէս պիտի բաժնուիմ իմ ընկերներէս ու հայրենիքէս: Հանդիպեցանք նախկին ֆորումականներուն, անոնք ալ դարձեալ ծրագրած էին հանդիպիլ հայրենիքին մէջ: Այս մէկը ինծի մտածել տուաւ, թէ արդեօ՞ք մենք ալ պիտի տեսնուինք նորէն, պիտի ուզե՞նք հաւաքուիլ քով-քովի: Արդեօ՞ք մենք ալ պիտի կապուինք իրարու այդ աստիճան, որ նորէն ուզենք հաւաքուիլ... Այս հարցումը զիս անհամբեր կը դարձնէ գալիք օրերուն...

Սթեֆանի Մեսրոպեան,
Լիբանան, Ֆորում 2014

***

Յուլիսի 19ին մեկնարկեց Համազգայի ուսանողական հաւաք 2014-ը: Աշխարհի աւելի քան տասներկու երկրներից Հայաստան են ժամանել հայ ուսանողները, որպէսզի ծանօթանան իրենց հայրենիքի մշակոյթի հետ, մտքեր փոխանակեն Հայաստանում բնակուող իրենց հայրենակիցների հետ: Ես Հայաստանից եմ, եւ ինձ համար անչափ հետաքրքիր էր ճանաչել աշխարհի տարբեր անկիւններում բնակուող իմ հայրենակիցներին: Տպաւորութիւններս սպասուածից աւելի լաւ էին: Հաւաքի մեկնարկի առաջին օրից սկսած բոլորը շատ ջերմ էին միմեանց հետ: Անկեղծ ասած, չէի պատկերացնում, որ ամէն ինչ այսքան լաւ կարող էր լինել: Արդէն հաւաքի ութերորդ օրն է եւ այսօր Հայաստանում կը տօնենք Վարդավառի տօնը: Մենք բոլորս վաղ առաւօտից ջուր ենք ցանում միմեանց վրայ եւ տօնում այս գեղեցիկ տօնը: Այս օրերի ընթացքում շատ լաւ ընկերներ եմ ձեռք բերել Բրազիլիայից, Քանատայից, Կիպրոսից, Սիրիայից, ԱՄՆ-ից եւ Լիբանանից: Այստեղ անցկացրած իւրաքանչիւր օրը երբեք չի ջնջուի իմ յիշողութիւնից:

Անի Գազազեան

Հայաստան , ֆորում 2014

***

Հայաստանը անձամբ տեսնելը, առաջին անգամ ըլլալով իմ հայրենիքս այցելելը եւ ծանօթանալը մշակոյթին, որոնց մասին ընդհանուր առմամբ սորված էի Գանատա, Մոնրէալի Սուրբ Յակոբ ամէնօրեայ վարժարանէն ներս, մեծ եւ գերազանց ազդեցութիւն ունեցաւ իմ վրաս: Համազգայինի ֆորումականները, շատ ընկերային են եւ իսկապէս հաճելի եւ անմոռանալի ժամանակ մը կ'անցնենք միասնաբար: Կ'ուզէի նաեւ քաջալերել սփիւռքի բոլոր երիտասարդները, որոնք կը փափաքին իրենց երկրին կարեւոր վայրերը այցելել, իրենց ինքնութիւնը պահպանել ու զարգացնել, որ Ֆորումին մասնակցին յաջորդ տարիներուն:

Նաթալի Գազանճեան,

Գանատա, Ֆորում 2014

My first Forum experience was in 2005. After just a few hours of my arrival to Yerevan State University's cozy guesthouse, it was already time to make new friends! I was the youngest participant of the year.And, I was on an important "mission": To gather beautiful photos from all the participants and post them on Hamazkayin's website every night, for our parents to see .

Every day, every hour was a new experience. It was really fun to see and learn how fellow Armenians from different cultures had each a different accent, different habits, etc.

It is really wonderful how in 2 weeks, you meet new people and become close friends with them; not only close friends, but a family. It is not possible to leave the Forum without tears; tears of happinessor tears of worry? It is very difficult to tell because you have no idea when you will ever meet again.

I attended 3 other Forums: 2007, 2008 and 2009 consecutively. You could only imagine how addictive it is and how many friends I have made. I no longer have to worry about my stay when I travel around the world, and neither do my friends when they visit Lebanon.

Finally I would like to remember 2 special "Forumagan"s: Serge Kalousdian, who was the one to introduce me to Forum in 2005, and my best roommate Edwin Isagholian. Your memories will last forever.

Wishing all the best to the Hamazkayin Forum Committee and hoping one day my children will attend and experience this amazing opportunity themselves.

Serouj Baghdassarian,
Forum 2005, Lebanon.